1871. III. évfolyam. 38. szám. Szerda, február 22.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utjan.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vetetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A farsang.

⊙.) Az emberi leleményes ész mindig talál ki valami ujat, változatost, ami gyönyörködtessen.

Ha kifáraszt a munka, pihenésre vágyakozik a természet; ha kellemetlenségek érik az embert, gyönyör, mulatság után epedez, a mi elüzze a bubánat föllegét.

De az élvvágy sokszor betegséggé, üres divattá válik.

Ez okozza aztán, hogy előáll a tulzások időszaka.

Sokszor erőtetve látjuk a jó kedvet ünnepélyességek alkalmával, melyek a divat szülöményei.

Mulatni kell nem egyszer, midőn hiányzik a kedv; vigadni, mert elérkezett az idő, midőn mulatni: szokás, divat.

Igy van ez farsang alkalmával.

Az egész világ azt hiszi, hogy jó kedve van.

Mulatni megy a főur, a középosztály, az alsó néptömeg, a gazdag, a szegény.

Hogy mennyi idő, pénz és munkaerő pazarolhatik el a világon farsangon át, azt nehéz volna kiszámitani; valamint azt is, hogy azon idő alatt, azon pénzzel és felhasznált munkával, mit a farsang fölemészt, mennyi üdvös, áldásos eredményt lehetne létrehozni az emberiség javára!

A roppant pazarlás, mi a népek rétegeiben farsangon át helyet foglal, mily kiszámithatlan anyagi és erkölcsi káros eredményeket idéz elő!?

Sem a fényüzésnek az iparra, kereskedésre visszaható jótékonysága, sem azon erőtetett jó kedv, mi látszólag felszinen uszik a salonokban, — nem állhatnak arányban azon veszteséggel, mi a munkásság szünetelésében mutatkozik. . .

Nem vagyunk a farsangnak feltétlen bálványozói, rabszolgái; de nem is akarjuk kiküszöbölni e világszerte elterjedt divatot; nem is tehetnénk ezt, mert annak hatalma alatt nyög a bölcs, az együgyü, ur és szegény egyiránt.

Csupán lélektani szempontból kivántuk jelezni, hogy mily rabszolgája az ember magának, midőn a kiküzdött divatnak, a farsangnak föltétlenül hódolni kénytelen!

De ha az ember valami divatnak rabja, mily nehezen nélkülözi azt, mily roppant önmegtagadás kell ahoz, hogy a szokott élvek mámorától menten maradjon!

Mily nagy lelki erőbe kerül az önmegtagadás!

S ha mégis kénytelen vele az ember, hogy a farsangi bohóságokról lemondjon: nemde eléggé szivós az emberi természet?

A vész igen jó tanitómester; az erények gyakorlására is megtanitja az embert.

Nem rég volt rá példa hazánk történetében is, hogy a farsang hazafiui aggodalmak hosszu sorát, fárasztó nehéz küzdelmek láncolatát képezte.

Azon jó kedv, ami különben a farsangi bohóságok eljátszására lett volna áldozandó, a hazafiui erények, a honszerelem lelkesedései, s hős tettek előidézésére fordittatott.

És az idő, a munka, a mit az önvédelmi harcz igénybe vett, fölemelő, dicsőséget árasztó hatással volt az egész nemzetre. . . .

Ezt látjuk a jelen farsang alatt a franczia nemzetnél is, mely a farsangot véres küzdelmekben töltötte el.

Különösen Páris lakossága, mely maga egy kisország népével fölér számban, a legnehezebb megpróbáltatásoknak lőn kitéve a farsangi idény legnagyobb része alatt.

Az a világváros, mely uszott máskor a kéjben és fényben, az idén az emberi természetre ellenséges hatással biró minden elemmel küzdelemben állott.

Az a nép, mely már-már elsülyedni látszott a puhitó gyönyörök romboló hatása alatt, a hősiességnek, s más polgári erényeknek példány képe lett a legnagyobb nélkülözések közt.

Fölemelte az emberi méltóság magaslatára a hazafiui lelkesedés; s megmutatta, hogy a dicső Francziaország szive nem hiában mondatott Párisban lüktetni.

A franczia nemzet soraiból, azt lehet mondani, minden 40-ik halott, fogoly, vagy sebesült lőn; majd minden huszadik ismét a hon védelmére sietett, vagyonát, életét és vérét vinni áldozatul a drága haza üdvéért. Ugy, hogy a nőket és gyermekeket kivéve, csaknem az egész nemzet, részint közvetve, részint közvetlen osztozott a sanyaruságokban, miket a haza földén duló ellenség miatt kelle szenvedni.

Iszonyu volt a franczia nemzet sorsa a jelen farsangi időszak alatt.

De még is több üdvöt, nagyobb hasznot hajtott a nélkülözések ezen idénye a franczia nemzetre, mint a mennyi elvet, gyönyört áraszthat vala a farsang az országban!

Az élvsovár nép minden rétegében felkölt a lelkesitő honszerelem, s a nemzeti öntudat felrázta dermedéséből, mit a gyönyörök büvereje gyászos erkölcsi vesztségekkel idézett elő. . . .

A polgári, a hazafiui erényeknek hosszu sora fejlődött ki a nagy harcz sanyaruságaiból.

A nemzet nagy, megbecsülhetlen tanuságot vett a szomoru eseményekből; tudniillik azt, hogy tud türni, szenvedni a hazáért.

S a mely nemzet oly dicsően állja ki a megpróbáltatásokat, mint ezt a franczia tevé, az az ellenséges hadak dulásai miatt sem irtathatik ki az élők sorából; az a szabadságot a zsarnokság ellen mind örökre képesitve van megmenteni. . . .

A farsang élvei hamar elröppentek volna; a polgári erények babér koszoruja nem fog elhervadni soha! . .

Roppant a veszteség, általános a gyász a franczia földön; de a szabadság nemtője veszi óltalmába a nemzetet, mely életre való! . . .

A farsang ideiglenes örömeket fogott volna hozni egyeseknek, az élvmámor megszibbasztotta volna a nagyra hivatott nemzetet.

Ellenben a honszerelem gyönyörérzete örökségui szolgál jövőre nézve is az utódok számára, kik tanuságul örökik a mai küzdelmek bajnokaitól azt: hogy nincs oly gyönyör, mi a hazafiui kötelesség teljesitése öntudatának gyönyereivel mérközhetnék! . . .

A franczia nemzet ne bánkódjék a farsangi élvek miatt! . .

Mert a jelen farsang alatt nagyobbá lett mint volt valaha! . .

— **Képviselői értekezlet** a közlekedési inségek elháritása tárgyában. A tegnapelőtt öt órára összehivott képviselői értekezlet, melyben 21 minden pártbeli képviselő s a pénz és közlekedésügyi miniszterek vettek részt, Bittó István elnöklete alatt esti 9 óráig tartó tanácskozmányában abban állapodott meg, hogy az összes Pest városi országos képviselok által e tárgyban beadandó határozati javaslattal egyetért, annak némely pontozataira nézve módositásokat ajánlva.

A Pest városi orsz. képviselők határozati javaslata első pontjában egy vasuti törvény és ügyrend hozatalát kivánja; — melynek szigoru végrehajtására felügyelni a kormány feladata.

Ez a pont általános helyesléssel fogadtatott. Elő lett adva, hogy a magyarországi s különösen a pesti kereskedelem rendszeresen megrontatik a vasuti közlekedésben vele érezteteti hátrányok által; hogy gabnakereskedésünk eddig is Bécsbe vándorolt; azonban a belforgalom is legnagyobb hanyagság miatt szenved, s a vasuttársulatok semmi felelősséggel nincsenek terhelve. — Mindezen a törvényhozásnak joga és feladata minél elébb segiteni.

A második pontja e javaslatnak a társulatoknak jogszerinti kényszeritése engedményeik értelmében a közforgalom igényeinek megfelelő intézkedéseket tenni. Ily intézkedések: a raktárak szaporitása, a közlekedési eszközök, szekerek szaporitása; s névszerint az állam vaspálya társulatra nézve a váczmarcheggi második vágány minél elébbi lerakása.

Ez utóbbinak követelését a többség világosan kivétetni kivánta.

Harmadik pont végre, melyet a Pest városi képviselők javaslata tartalmaz; a szükséges kiegészitő vasutvonalak kiépitésének elhatározása; melyek a szöny-budai vonal; a czegléd-pesti második vonal; s a pest-zimonyi egyenes vonal.

Ez utóbbi pont leghosszabb vitára adott alkalmat; minthogy a kormány képviselői annak világos kitételét nem óhajtották; miután azok a közlekedési miniszter előterjesztésében ugy is benne lesznek foglalva. Azonban e biztositás nem találtatott eléggé megnyugtatónak. Mig végre Ghyczy Kálmánnak inditványára abban történt általános megállapodás, hogy a kormány utasittassék a ház által azon három vonalnak azonnali tanulmányoztatására s tervezetének minél elébb a ház elé terjesztésére.

Az igen érdekes tárgyalásban résztvettek Gorove és Kerkapoly miniszterek, Wahrman, Falk, Wodjaner B. Ivánka Imre, Harkányi, Zichy Nándor, Vukovits, Jókai, Tisza K., Csernátony, Irányi, Győrffy, Jankovich Miklós, Justh, Zsedényi és Ghyczy Kálmán képviselők és Bitto István elnök.

A határozati javaslatnak ily értelembeni fogalmazása a Pest városi orsz. képviselőkre hagyatott.

= **Bécs**, ferb. 20. A képviselőháznak ma volt szerencséje az uj miniszteriummal megismerkedni. Gr. Hohenwart rövid szavakban mutatta azt be, mely körül-belől folytatása volt a már a „Wiener Zt."-ban közlött programmnak, de ezuttal sokkal szabatosabban ismertette azon veszedelmes ösvényt, a melyen a miniszterium haladni akar. A tekintély és hatalom azon csekély maradványa, mely még eddig a központi kepviseletnek meg hagyatott, meg fog semmisittetni, s az egyes országgyülések között fog felosztatni. A reichsrath illetékessége korlátoltatni fog, s a tvényhozási jog, mi eddig a birodalmi tanácsot illet e, az országgyü'ésekre ruháztatik át. Ez egyenlő az alkotmány megsemmisitésével, s az semmit nem változtat a dolgon, ha ma még azt állitják, hogy mindez alkotmányos uton fog végrehajtatni. — Ez öngyilkossághoz a birodalmi tanács soha nem fogja oda kölcsönözni segitségét. —

A mi a miniszterek személyiségét illeti, arra nézve megemlitjük, hogy ezek a házban legfeljebb, látható nyomott kedélyhangulatuk és levertségük által tüntek fel. Jirecek ur e tekintetben mulatságos kivételt képezett, ő meglehetősen testes, zömök egyén, valódi hivatalnok arczczal, ki mindig kedélyesen mosolyog, mintha még most sem jött volna magához azon kellemetes bámulásból, hogy ő miniszter lett. Dr. Hatiebinek magas szikár alak, fekete teljszakállal, igen sötét, komor kifejezésü arczczal s ebben Hohenwart gr. vele tökéletesen egyenlő, csupán az a különbség, hogy szőke, s keresetlenebb magatartása van. Scholl ur is karcsu magab férfi, mig végre Schäffle zömök növésével s jól táplált kinézésével inkább Jirecek collegája felé gravitál.

Hohenwart beszédében a képviselőházat leginkább az lepte meg, hogy igen keveset mondott. De ezen kevés is reményünk szerint már igen jellemző. Igen erősen hangsulyozta az alkotmányosság egyenes utját, az országgyülések hatáskörének tágitását, mely utóbbit veszélyes kisérlettételnek tartjuk. Előterjesztésére nézve a miniszterium még időt kért, s az egész beszéd, pár lengyel képviselő tetszésnyilvánitását kivéve minden zaj nélkül fogadtatott. E beszéddel az első ülés minden tárgya majdnem ki volt moritve. Felolvastatott még a pénzügyminiszter beterjesztése, melyben a kormány az adók beszedésére két hónapi indemnytit kér. Feltünő, hogy ezen kormányi előterjesztés nem nyilvánittatott sürgősnek, pedig az valóban a sürgősek közé tartozik.

— **Bécs**, febr. 21. Ali pasa mint török követ, állitólag Bécsbe jönne. A mai reggeli lapok Hohenwartnak programmbeszédét saját szempontjából fogják föl; az ellenzék ugy vélekedik, hogy az a legkomolyabb meggondolást kivánja. — Görgei tábornoknak egy rokonát, — egykori törvényszéki figyelőt végrendelet hamisitás miatt tegnap adták át az országos törvényszéknek.

— **Praga**, febr. 20. Az itteni föderalisztikus körökben a Hohenwart miniszterelnök beszéde elégültséggel találkozott. — Mensdorff herczeg nagyszerü halotti gyászkisérete három órát vett igénybe.

— **Konstantinápoly**, február 20 dikán. A bolgár egyházi kérdésnek megoldása a bolgár nemzet szempontja értelmében eszközöltetett.

A bolgár patriarcha lemondását a miniszteri tanács elfogadta.

Francziaországi események.

Debreczen, február 22.

= Legujabb tudósitásaink szerint a békekötési alkudozásokban a porosz részről ultimatum a következőket tartalmazza.

„Francziaország átengedi Németországnak teljesen Elsasst és Lothringent, bezárólag a két határvárral Belforttal egy felol s Longwyval más felől. Szabadságában áll Francziaországnak Lotharingia franczia részét megtartani, s e helyett Németországnak annak választása szerint egy gyarmatot átengedni. E gyarmat Uj-Caledonia lenne a déli tengeren, aztán Tahiti a hozzá tartozó 23—24 szigettel.

De miután egy gyarmat birtoka egyszersmind flotta birást is szükségel, Francziaországnak ezenkivül még 20 hadihajóját kellene átengedni, megfelelő árért, mely ár azonban előleges becslés után a hadikárpótlásból levonatnék,

Ezenkivül minden a háboru folyama alatt kivetett és beszedett sarcz összeszámittatván, lefognak vonatni az összes hadikárpótlásból, valamint egyeseknek minden olyan követelése, melyről a porosz hadvezérlet által szállitási jegyek állittattak ki.

Az átengedendő területeken levő összes vasutak, valamint mindazon vasuti eszközök, melyek a háboru folyama alatt lefoglaltattak, hasonlóképen megbecsültetnek, s azok értéke a hadikárpótlásból levonatik. A zsákmányul esett hadiszerek mind a győző tulajdona maradnak. A Francziaország által elfoglalt hajók és azok zsákmánya ellenben fizetésül elfogadtatik.

A Párisba bevonulást illetőleg Bismarck legszerényebb feltételeket kötötte ki, s ez alkalomból mindazt kerülni igérte, mi Francziaország önérzetét becsületét sértheté. Azonban a német hadseregek vitézségétől nem lehet megtagadni azon elégtételt, hogy a fővárosba be ne vonuljanak.

Mihelyt az ultimatumot a constituante elfogadta, az elnök a többi meghatalmazottal együtt Versaillesbe megy, hogy a békét véglegesen aláirják, s aztán Vilmos királyt meghivják vendégul a tuilleriákba, a megfelelő hadcsapatokkal együtt. A császár még az nap visszatér Versaillesbe, a csapatok pedig két három napot pihennek Párisban, s onnan vasuton Champagneba mennek, s ott maradnak, mig a béketöltételeknek elég lesz téve. Az alatt több erődje Párisnak, igy a Mont Valerien a németek birtokában marad, valamint a német főhadiszállás Versaillesben lesz, Vilmos király pedig Stuttgarton vagy Münchenen át visszatér Berlinbe.

Berlin, feb. 20. Hivatalos tudósitások szerint Nizzának Olaszországhoz visszakapcsolása, mint szintén Szavójának semlegesitése a békekötés alkalmával szintén tekintetbe vétetik. A békekötés után több fontos pénzügyi reform jo létre; az ujságbélyegek eltörlése is szilárdul el van határozva.

London, febr. 20. A „Times" jelenti: A „Moniteur de Versailles" irja: A fegyverszünet meghosszabbitása csak károsithatná a német hadsereg helyzetét. Németország el van határozva a háborut tovább folytatni, ha a multért compensatiók és a jövőért garantiák nem adatnak. Németországnak különösen ragaszkodnia kell azon kezességekhez, melyeket Páris elfoglalása által elérhet. Versaillesből az élelmiszerek nem szállittatnak tovább.

Bordeaux, febr. 20. A tegnapi értekezleten Favre egy 15 tagu bizottmány választását inditványozá, mely jelen legyen Párisban a tárgyalásokon, és jelentést tegyen azokról a nemzetgyülésnek. — Thiers azt inditványozza, hogy az ülések a tárgyalások alatt függesztessenek fel.

London, febr. 20. A „Daily Telegraph" jelenti Párisból e hó 19-ről: A rendőrség a nyugtalankodó kerületekben fegyvereket és kézi gránátokat kutatott és kobzott el. A hatóságok Vilmos császár és Bismarck elleni kellemetlen demonstratióktól félnek, ha a németek bevonulnak Párisba. — A német prefekt St. Denisre 800,000 frank contributiót vetett ki.

Bordeaux, febr. 21. Közelebbről több követ kinevezését várják, Broglie hg. vagy Guizot Londonba, Remuzat Bécsbe, Noailles Szent-Pétervárra, Voque Konstantinápolyba fognak kineveztetni. Az értekezlet tegnap 15 tagot választott, — kik mint diplomatiai biztosok a Párisban alkudozók rendelkezésére állnának.

Jules Favre beszéde.

„Midőn a honvédelmi kormány hatalmát az ország képviselőinek kezeibe teszem le, oly kötelességet teljesitek, mely rám nézve különösen kedves (Mozgás). Mióta a honvédelmi kormány tagjai magukra vállalták a rájok bizott sulyos terhet, semmit se óhajtottak inkább, semmit se vártak inkább, mint azon nap megérkeztét, a melyen szembe állhatnak a nép képviselőivel. (Helyes). A legsulyosabb, a legelevenebb körülmények közt jelennek ők meg; de hála önök hazafiságának, összetartásának, a melyhez nem hiában fogunk appellálni (Fölkiáltások: nem! nem! Taps) és a mit a szerencsétlenség, józan ész és anyaföldünkhöz vonzó édes aggodalom egyaránt tanácsolnak, sikerülni fog bekötni a sebeket s rekonstituálni a jövőt." (Hosszasan tartó tapsvihar.)

„Önöket illeti, uraim! a nagy munka. A mi minket illet, mi többé semmik se vagyunk, csupán felelni készek minden tetteinkről, melyeket a becsületesség vitetett végbe velünk, azon becsületesség, mely sugalmazni fogja önöknek is minden határozatát, s vezetni fog bennüket is nyilatkozataink, feleleteink alkalmával, (Helyes)."

„Várva arra, hogy egy ujonnan megalakult hatalom jöjjön létre, mely törvényesen hivatva lesz Francziaország sorsa felett intézkedni, van szerencsém a következő nyilatkozatot tenni: „A honvédelmi kormány tagjai leteszik a hatalmat a nemzetgyülés elnökének kezébe. Helyükön maradnak a rend fentartása s a törvények tiszteletben tartása feletti őrködés végett mindaddig, mig szabályszerüleg föl nem mentetnek. (Nagyon helyes! nagyon helyes!)"

„Beadja egyszersmind lemondását a kormány minden tagja egyenként, várva, hogy önök által helyettesitve legyen; addig mindenik teljesiti kötelességét. Az én kötelességem volt lehetőleg hamar megjelenni önök közt. Sajnos körülmények közt lesz alkalmam részletesen tudtára adni önöknek, hogy miért tüztem ki febr. 8-át a választásra és febr. 12-két az összegyülésre; de számittottam Francziaország hazafiságára s meg voltam győződve, hogy felszólitva ezen végső s csodával határos erőfeszitésre, szavam nem hangzik el a pusztában. Nem csalódtam: önök itt vannak. Sulyt fektettem a kormány, az önök, az ellenség s Európa érdekében arra, hogy pontosak legyünk; ezért jöttem Párisból Bordeauxba. Engedjék meg, hogy egy pár napra visszatérjek helyemre, mert nehéz és kényes kötelesség várakozik reám. Mindezen nehézségekkel szemben nem tudom másképen kifejezni magamat; de önök érteni fogják, hogy ezen müvet saját felelősségünk alatt kezdve meg, nem hagyhatjuk abban, meghajolva azonban önöknek eljárásunk fölött mondandó igazságos itélete előtt."

„Első kötelességem lesz kijelenteni a velünk alkudozók előtt azt, hogy Francziaország kész bátran teljesiteni kötelességét, bármi történjék is. (Elénk helyeslés és taps)."

„A nemzetgyülés teljes szabadsággal fog határozni, mint ez olyan képviselőkhöz illik, kik Francziaország üdvét és becsületét tartják szem előtt. (Taps.) Ezt tudnia kell az ellenségnek. Egyszersmind meg kell mondani neki azt is, hogy nemcsak egynehány polgár nevében, a kik megválasztatva egy város által képviselőkül mohón várták az órát, a melyben Francziaország tanácsát kérhetik ki, hanem az egész ország, a nemzetgyülés nevében kérjük a szükséges időt elkezdett müvünk befejezésére."

„Az időhaladék előre meg volt állapitva; de a szerződésben kimondatott, hogy a fegyverszünet meghosszabbittathatik. Az én véleményem szerint ennek a megnyujtásnak a lehető legrövidebbnek kell lenni! Nem szabad egy perczet sem veszitenünk. Nem szabad megfeledkeznünk az ellenség által lábbal tiport szerencsétlen népességről, a nélkül, hogy minden erőfeszitésünk daczára segithetnénk a szerencsétleneken. Legyetek meggyőződve, hogy könnyeitek, áldozataitok sulyosan nehezednek nem lélkiismeretemre, mert isten látja lelkem! én ár-

---

TÁRCZA.

Apácza és kegyenczné.

Regény a bécsi életből.

Irta: **Haffner Károly.**

(Folytatás.)

TIZENHARMADIK FEJEZET.

Sakk a királynak.

=) „Jövő évben, ha ismét az első hó lehull," mormogá a szivtelen férfi kedvese termében, midőn Hohenau a legmélyebb megvetés szavaival vágta arczába a váltókat.

Elhatározta az ifju megsemmisitését, de szerencsére nem fogadott, mert ezuttal elveszitette volna fogadását.

Az első hó lehullott, de Hohenau ur még nem volt megsemmisitve, bár ugy járt már az utczákon, mint az árnyvilág lakója.

Ki ismerhette volna fel a megtört szemü, elhervadt arczu, ingó járásu ifjuban azon előkelő gavallért, ki pár év előtt még a hölgyvilág elkényeztetett kedvencze volt.

Régi barátai mind elhagyták őt.

Az elősdik, kik a gazdag örököst hizelkedve vették volt körül, a hiu békához hasonlóan feifutták magokat, ha vele találkoztak, és sem egy mosolyuk, sem egy üdvözletük nem volt számára.

Azonban egy szerelemteljes szivmégis dobogott a szerencsétlenért, a szép velenczei nő Signora Camilla kebelében.

És mégis volt a mélyen elbukottnak egy hü, odaadó barátja a szükségben, a derék Preller ügynök, ki kifáradhatlan buzgalommal segitett rajta.

Démona igen mélyen megalázta őt, oly mélyen, hogy már jó angyala sem emelheté fel többé.

S a halvány arczu, pokoli mosolyu démon, még mindig iróasztalánál ült, gonoszságon tépelődve, s vészterhes gondolatokba merülve.

Erlensteint, a szivtelen férfit, ismét irószobájában találjuk.

Maga elébe bámult, s ugy látszott, hogy nem is ballgat Roller báró fecsegésére, ki heves tagjártatással beszélget előtte.

„Ha még bájitalokat készitnének," kiáltá ez exaltálva, „azt hinném, hogy a kis boszorkány megbüvölt. Éjjel nappal róla álmodozom, szereimem már nem természetes, felemésztem magam ezen lángnál. E szenvedély még megöl, s Roller Lajos báró hamvai nemsokára ősei sirboltjában fognak nyugodni."

„Hát a piczike még mindig oly rátartó?"

„De még minő, különösen ellenem! Megfoghatatlan! Hiszen azt kellene hinnem, hogy egy olyan ur, mint én, mindent egyesit magában, hogy egy fiatal leányt boldoggá tegyen, mert a legbájosabb fiatal hölgyek ábrándoznak értem, csak ez az egy látszik elvakultnak lenni."

„A hiba talán önön van, mert nem tudja megragadni a kellő perczet. En a legelőzékenyebb módon figyelmeztettem önt, a midőn Paulina kezdett terhemre lenni, akkor ideje lett volna kegyeit megnyerni. De önt akkor valami más hölgy foglalta el. Most már aztán legyen türelmes, mig a szép Leon visszahuzódik, s a hely ismét üresedésbe jön."

„A szép Leon? hát remete lett ön, s nem tudja, mi történik a nagy világban?"

„Mit, hát Leon is odább állott volna már?"

„És utána már egy egész tuczet."

„Ah, mit nem mond ön?"

„A szép Leon után egy börzián er, ezután egy lieferáns, aztán egy kereskedő, stb. következett. Most valami serfőző van a sorban."

„Tehát fokról fokra lefelé a lépcsőn. Ugy látszik, Paulina nagyon siet."

„S nekem egyetlen fokot nem enged azon lépcsőn. Valahányszor előjegyeztetem magamat, mindig fölsülök."

„Szegény báró!"

„S nálam, Roller bárónál becsül többre egy olyan sörös hordót, majdnem megörit e gondolat."

„Csak türelem, ön végre is győzedelmeskedni fog."

„Végre, de mikor? A rózsa már hervad, s már most is elveszteti illatát; hát addig várjak, mig a vihar az utolsó sziromlevelet is leszakgatja, s nem marad meg egyéb, a töviseknél."

„Adja Isten báró, hogy csak olyan vihar dühöngjön, mely csupán a rózsaleveleket sodorja el."

„Tehát más vihartól is lehet félni?"

„Igen, a mely nyugatról támad, s mely százéves szerződéseink leveleit fogja széttépni, s törzsfáinkat gyökerestől kiszakitani."

„Az igaz, azt állitják, hogy Francziaországban zavargások vannak."

„A paraszt k ismét kedve jött, sakkot mondani a királynak!"

„Bah! Lajos Fülöp okos ember!"

„Mindenesetre, s meg vagyok győződve, hogy előbb-utóbb széttapossa azon kigyó fejét, mely most ellene szisszegni mer."

„Mit, ön meg van győződve?"

„Annyira, hogy va banqueot játszom a királyra, a paraszt ellen, s ön tudja, hogy a szerencse velem van."

„És mégis fél ön vihartól, mely aligha fog átcsapni a német határokon."

„A forradalmak nem ismernek határt, járványok azok, melyektől soha semmi védvám meg nem ment, világitó golyók, melyek nyugaton emelkedve fel, sugaraikat az egész földön széthintik."

„Ön megijeszt engem, kedves barátom," mondá a kis báró comicus félelemmel.

(Folytatása következik.)

tatlan vagyok, de felelősségemre. Semmit sem kivánok gyorsabban elérni, mint hogy nyomorainknak véget vessek. Önök támogatni fognak s e tekintetben számitok önökre. (Igen! igen!)"

„Meg fogom mondani az ellenfélnek, hogy Franczia ország rövid időhaladékot kiván, mia latt érett megfontolással határozzon a haza sorsa felett. (Nagy tapsvihar.)"

Favre ezen beszédére az elnök fejezte ki az egész gyülés óhaját a béke mielőbbi megkötésére vonatkozólag.

UJDONSÁGOK.

Nyilatkozat.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Becses lapjának tegnapi számában oly tartalmu tudósitást olvastam, mely szerint a debreczeni ref. egyházmegyei esperességre Révész Bálint 10, Révész Imre 9, Nyiri Péter 7. Némethy Lajos 3, Szél György 1 szavazatot kapván, s igy általányos többséget senki sem nyervén „ujabb szavazat rendeltetett el a legtöbb szavazatot nyert három egyén között." Ennek következtében, mig egyrészről hálás köszönetemet nyilvánitom azok iránt, kik reám nézve egész váratlanul, szavazataikkal felőlem megemlékezni szivesek valának: másrészről kötelességemnek tartom nyiltan kijelenteni itt is, hogy az én nevemnek másodszori szavazásra kitüzése merőben felesleges és szükségtelen, mert én, több év előtti, de folyvást fennálló szilárd elhatározásom szerint, az egyszerü lelkészségen és levéltárnokságon hivül s e m m i f é l e e g y h á z i k ö z h i v a t a l t v i s e l n i n e m f o g o k.

Fogadja igen tisztelt szerkesztő ur őszinte nagyrabecsülésem nyilvánitását!

Debreczen, 1871. febr. 22.

R é v é s z I m r e.

* **A franczia sebesültek javára** ujabban adakoztak Jabloneczy Kálmán ur 5 frtot, N. N. 1 frtot, igy a főösszeg 559 frt 90 kr., 1 drb 20 frankos arany, 1 porosz tallér és 1 ezüsthuszas.

* **A reformatusok debreczeni főiskolájában** levő III. osztálybu polgári real-iskola 1870/71. évi közvizsgái az I. félévről e hó 26-án d. e. 9 órakor fognak a főisk. épület II. tantermében megtartatni. Ez iskola most már 6-dik éve hogy fenáll, s az a jelenlegi hiányos szervezés mellett is igen érezhető szükségen segit. Az ujjászervezésről igen sokszor volt már szó, de mindeddig semmi elhatározó lépés nem történt ez irányban, pedig ez iskola ügye oly fontos városunk polgárgyermekei kiképzése tekintetéből, hogy annak rendezését csak rövid ideig halogatni is, nemcsak hogy megbocsáthatlan hanyagság, hanem az kipótolhatlan kárt is okozhat. — Mellékesen megemlitjük itt azon kellemetlen helyzetet, a melyben ez iskola tanárai a még mindig fenálló ideiglenesség folytán vannak. Csoda, hogy a t. tanárok egészen el nem kedvetlenednek egy oly tanintézetben való tanitástól, melyben már hatodik éve, hogy csaknem fél fizetés mellett állandósitás nélkül tanitanak. — A midőn e vizsga alkalmából e kis kitérést tettük, egyszersmind felhivjuk a t. kereskedő-, iparos testületeket, valamint a gazdaközönséget is, mint a kik ez iskola ügye által első sorban érdekelve vannak, hogy annak az emlitett napon és helyen megtartandó vizsgáit minél tömegesebb megjelenéssel érdekesitsék.

* **Hazi pénztárnokká** — Bészler Lajos lemondása folytán — a mai városi közgyülésen Sikk Lajos ellenőr választatott meg általános szavazattöbbséggel. Az igy megürült ellenőri állomás betöltése a tanácsra bizatott. Az illetők jelentkezhetnek a város polgármesteránél.

* **Az utczai kapitányok és tizedesek** tömeges lemondása tárgyában az elutasító tanácsi végzés helybehagyatott.

* **A Debreczenben felállitandó** törvényszékhez csatoltatni szándékolt járásoknak a N.-váradon szervezendő törvényszék járásaival szemben feltünő aránytalansága tárgyában az igazságügyminiszteriumhoz felirat terjesztetni rendeltetett s országgyülési képviselőink az aránytalanság kiegyenlitése iránt erélyes közreműködésre hivatnak fel.

* **A ref. főisko'a** ujabb épitésének folytatása nem sokára elkezdetik; az épületanyagokat már hordják; ha a munkálatok jövőre is oly gyorsasággal mennek, mint a mult évben, miben pedig nincs mit kételkednünk, akkor biztos remélhető, hogy az uj épület nagy része a következő iskolai évben már átadhatik a tanuló ifjuságnak lakhelyül.

* **A böjtiei**, a hangversenyek, mulatató és szórakoztató előadások ideje beállott. — Hangversenyt a mint halljuk a „dal és zeneegylet, s zenede" fognak rendezni, s a gazdasági tanintézet tanára, s több tudományosan mivelt egyén pedig érdekes népszerü előadásokat tartandnak, melyekre még visszatérünk.

* **Mészárosainknál** még ma is divatban van azon régi szokás, hogy a mesterré avatandó ifju, előre nagy gonddal ápolt és hizlalt ökröt tartozik vágni remekben. A ki aztán egy csapásra leüti az ökröt, az a remeket remekül tette meg, kivált ha a vért is jól veszi ki, a mi még lényegesebb dolognak tartatik. — Ily érdekes látvány volt tegnap S z e n t e s y János derék ifju remeklése, ki mind egy csapásra üté le a szépen feldiszitett hófehér ökröt a közönség „éljen" kiáltásai közt, mind egyéb kelléknek kitünően megfelelt. Hogy a remeklést vig vendég-koszoru mulatozása és vidám pohárköszöntések közt áldáskivánatok kisérék, mondani is felesleges volna. A barátság és jó kedv, a mi atalában tulajdona a magyarnak, nem maradhatott ki a remeklő ifju szüleinek vendégszerető házából sem.

* **A sár- és vizujdonságok** idénye ujra bekövetkezett. Mindenfelől érkezik hozzánk a sok panasz a rosz utak és tócsák miatt. Midőn kénytelenek vagyunk magunk is belátni, hogy ily nagy városban csakis rendszeres és általános tervezet utján lehet odajutni, hogy városunkban az utak és járdák jó állapotba hozassanak, nem jajdulhatunk fel mindenen, a mi sérelmet okoz. Várjuk, hogy azon városi kölcsön iránt, mely az általános burkoltatásra fog felhasználtatni, mikor kerül már a közgyülés szentesitése alá a javaslat... Azonban mégis megvalljuk, hogy közérdek szempontjából lehetlen föl nem emlitenünk nehány helyet, a hol kirivólag rosz állapotban vannak az utak, illetőleg a járdák. Csapó-utcza, mely igen nagy közlekedési hely, Szentanna vége, hol a sertésvásárba jár a nagy közönség, s a hol hire sincs kő-, tégla- vagy faburkolatnak, hol nem bokáig ha nem térdig kell sárban járni, és Péterfia, s ezzel együtt a Nagyerdőig vezető ut mind olyanok, hogy a hatóságnak kiválóbb és a lehető leggyorsabb gondoskodását igénylik. Megvárjuk a rendőrségtől, és az ujonnan berendezett mérnöki hivataltól, hogy e roppant hiányokat és a közlekedést, járáskelést gátló akadályokat, hivatalos kiküldetés nélkül is belátva, nem fognak késni hogy jelentést tegyenek mind a fent irott szükségletek, mind egyéb hasonló bajok orvosoltatása iránt; a mire bizony előre kell megtenni a lépéseket!

* **Uj zenedarabok**. Rózsavölgyi és társánál Pesten megjelentek, s beküldettek szerkesztőségünkhöz: 1) „A századik nóta" Németh Jánostól, e kedvelt zeneszerző jóltalált könyomatu arczképével, s három népdallal, zongorára ára 70 kr. 2) „Bombardirt" polka francais, — Klepsch Károlytól, ára 50 kr. — A kiállitás mindkét zenemünél csinos. Kaphatók ezek Debreczenben T e l e g d y K. Lajos könyvkereskedésében.

* **Az A—r női szabó inasáról**, illetőleg annak a hazavitt ruha felvett árával való eltünéséről tegnapi számunkban „kié a kár?" czimmel közlött ujdonságunk kapcsában megemlitjük, hogy a kár kérdése tisztába lett hozva, s azt, miután a kártéritésre a megszökött inas szülei részéről biztos kilátás van, A—r női szabó vállalta el.

Országgyülési tudósitás.

A képv.-ház ülése febr. 21.

Elnök Somssich Pál 1/4 11 órakor nyitja meg az ülést.

A kormány részéről jelen van Kerkápoly, Tanárky államtitkár.

A tegnapi ülés jegyzőkönyve hitelesittetik.

Elnök bemutatja Vasmegye feliratát, a honvédség felszerelésének a hazai ipar általi eszközlése iránt; Unghmegye feliratát a Vág folyó szabályozása iránt; Somogy- és Zalamegye feliratát a katonai elszállásolás tárgyában laktanyák épitése iránt; — Segesvárszék kérvényét Segesvárott felállitandó tszék iránt.

S i m o n y i Ernő 4, C s e r n á t o n y L., 6 kérvényt nyujtott be Franczia ország feldaraboltatásának meggátlása iránt.

Simonyi számos aláirással ellátott kérvényt nyujt be, melyben a feloszlatott Székely huszárezred alezredesei divisió 1 és 2. századához tartozott huszár-családok és jogutódaik a lóbeszerzési pénzek visszatérítését kérik.

A kérvényi bizottsághoz tétetnek át.

K e r k á p o l y Károly pénzügyminiszter törvényjavaslatot mutat be az 1871-ik évi március hóban viselendő közterhekről és fedezendő kiadásokról. Áttétetik a pénzügyi bizottsághoz.

Következik a közoktatási budget részletes tárgyalásának folytatása. Népnevelési szükségletekre előirányozva van 650,000 ft.

S c h w a r t z Gyula hangsulyozza azon különbséget, mely ezen tétel és az állambudgetnek más meddő kiadásai között létezik; ujból kiemeli az 1868. 38. t. cz. revisiójának szükségét, mint melyben nincs eléggé körvonalozva az állam, politikai község és felekezetek közti viszony. Polemizál Horváth Sándor ellen, ki közelebbről azt állitá, hogy szóló nem barátja az autonomiának, hanem a centralizationak.

Szóló soha sem mondta, hogy az állam belé avatkozzék a felekezetek autonomiájába, nem ellensége, sőt barátja az autonomiának, és épen ezért kivánta a 38. t. cz. revisióját. — Hogy e „törvény kaczérkodik az önkormányzattal," ezt mindig fogja mondani, mig csak az önkormányzatnak barátja marad, s mig e törvény csak külsőségre lesz alapitva.

Nem irigylik azok sorsát, kik hangzatos frázisaikkal az őket hallgató közönségnél, — szemben a tényekkel és megczáfolhatatlan statistikai adatokkal, termékeny földre találnak.

Szathmáry Károlylyal szemben azt jegyzi meg, hogy csak azt állitotta, miszerint a gentrytől nem lehet azt várni, mit a törvény értelmében várni kellene, s hogy nálunk a nobile officium ideje lejárt. — Végül határozati javaslatot ad be, mely szerint a közoktatási miniszter utasittatik, hogy a 38-dik törvény czikk módositására nézve, még a jövő évi költségvetés előtt törvényjavaslatot terjesszen be.

H o r v á t h Sándor: „Először nem igen tisztelt előttem szólóhoz, hanem a tételhez szólok." (Derültség.)

Saját tapasztalása szerint felhozza, hogy nem a képesebb néptanitók küldetnek külföldre és nem a szegényebbek segélyeztetnek; mely eljárás által sokkal több hátrány és kár okoztatik a népnevelés ügyének, mint haszon. Felhivja tehát e tekintetben a miniszterium figyelmét. —

Schwartz Gyula beszédére vonatkozólag, felolvassa ennek közelebbről mondott és a vitára alkalmat adott szavait, s azt kérdi, miként egyeztetheti ki ezeket ezelőtti elveivel. — Tavaly ugyanis a „suffrage universel" mellett szónokolt, a mitől pedig közelebbről tartott beszédéig — melyből a centralisatió iránt hajlam tünik ki — nagyon hoszzu ut van. (Német Albert közbe szól: „béküljenek ki." Nagy derültség.)

Minthogy pedig Schwartz Gyula önmagát desavouálta, örömmel veszi, hogy ő is az önkormányzat barátja.

K ö r m e n d i a taneszközök hiányát emeli ki, s ez iránt hat. javaslatot ad be.

Népnevelésre 65,000 frt, a „Néptanitói Lapok"-ra 30,000 frt, felnőttek oktatásár 50 ezer forint szavaztatik meg; a tanitóképezdei tanárjelöltek és isk. tanitók kiképezésére 30 ezer forint, a siketnémák intézetére Váczott 35,996 frt. Magyar kir. egyetemi alap. Tiszta bevétel 201,819 frt; mi közben Molnár István jobboldali imparlamentáris kifejezéseiért elnöktől megrovatván, az efeletti vita a költségvetés tárgyalását megszakasztja, s M o l n á r szavát visszavonván, elnök az ülést berekeszti.

Délutáni posta.

— B é c s, febr. 20. Külföldi diplomaták szerint Anglia és az észak-amerikai államok közt igen szivélyes viszony állott be. Minek oka abban rejlenek, hogy Anglia ugy látja, mikép a franczia és német nemzet közti harcz r ö v i d i d ő n u j b ó l k i t ö r, m e l y b e n a z e u r ó p a i h a t a l m a k n a k részt kell venni, s Anglia előre biztositani akarja magát Észa-Amerika felől, hogy aztán e g é s z e r e j é v e l európai feladata teljesitésére szentelhesse magát.

— P r á g a, febr. 21. A császár ideutazásáról keringő hirek teljesen alaptalanok.

— F l ó r e n c z, február 20. Éjjel. Egy decretum rendeli, hogy a 8 és 14 fos osztr.-magyar pénzdarabok Itáliában törvényes árfolyammal birnak.

— B o r d e a u x, febr. 21. Thiers, Favre és Picard 20-kán Párisba érkeztek; Thiers és Favre e hó 21-kén Versaillesbe utaznak. — Törökország és Svájcz elismerték a franczia kormányt.

— B o r d e a u x, febr. 20. Az ideérkezett orleanista hgek barátjaik sürgető kérelmére a nélkül, hogy részvételi jogukat a nemzetgyülésen érvényesiteni akarták volna, innen ismét elutaztak.

A „Debreczen" ere.leti MAGÁNTAVIRATAI.

= Pest, febr. 22. Ugy berlini, mint bordeauxi, valamint londoni hirek szerint biztosan lehet várni a béke megkötését.

= London, febr. 21. A poroszok Alençon városára 400,000 franc hadisarczot vetettek, de a város azt megtagadta, minek folytán a polgármester és a községtanácsosok elfogatattak.

= Berlin, febr. 21. A tegnapi értekezleten Versaillesban Thiers és Favre elvben elfogadták a területátengedést és hadikárpótlást. Thiers azt kivánja, hogy e német részről álljanak el a Párisba való bevonulásról. Bismarck kinyilatkoztatja, hogy az előzetes békefeltételektől nem állhat el. Az értekezés 5 óra hosszan tartott.

= Bordeaux, febr. 21. Oroszország elismerte a franczia kormányt. A nemzetgyülés 23 án ül össze, hogy a Thiers által átküldött alkudozási ügyek felett tanácskozzék. A „Journal Bordeaux" irja: hogy a békét már aláirottnak lehet tekinteni, s a területi kérdés Franczia országra nézve kedvezőbb értelembeu intéztetett el. Még csupán a hadisarcz az egyetlen meg nem vitatott kérdés.

= London, febr. 21. A német császár egészségi állapota komoly aggodalmakra ad alkalmat. Minden sebesült német katona, ki már képes a zászló alá menni, a határokra küldetik.

= Köln, febr. 21. Itt csapatösszpontositások történnek.

KÖZGAZDÁSZAT.

A lovak helyes párositásáról.

K o s z o r u s L a j o s t ó l.*)

Jól táplált s különösen jászlon tartott lovakban a némi ösztön már január havának közepén és február hóban ébredezvén, minden okos gazda minél elébb gondoskodik arról, hogy nem vemhes kanczáit minél elébb s gyakrabban ménhez vezettesse; és ha felveszik a ményt, tüstént fel is hágattassa.

Mert vannak kanczák, melyeken csak 48 óráig tart az üzekedési vágy; s ha ezek azon 48 óra alatt ménhez vezettetni elmulasztatnak, minden további kisérlet sikertelenné válik azon évben, az ily kanczák megvemhesitésére nézve.

Tanácsos a jászlon tartott kanczát tél végeztén és tavasz kezdetén felhágatni azért is, mert a kancza rend szerint tizenegy hónap és 6- vagy 8 napig hordozván terhét; az ily jókori hágatás következtében a csikó jókor jön a világra; s különben is jászlon tartott anyja mellett az egész tavaszon és nyáron jó megnövе és felerősödve könnyebben szenvedi az anyától elválasztás kellemetlenségét, könnyebben kiállja az első telet, mely leginkább megszokta rongálni a csikót az első évben; és az ily csikók, — az első télnek kisebb korral és gyenge erővel menő csikóknál- - sokkal erősebb, szebb és nagyobb, tehát értékesebb lovakká válnak.

Tapasztalás szerint ugyanis, jó fajta csikók jó tartás, jó táplálás és gondos ápolás mellett, — feltéve hogy valamely sulyos betegség sem gátolja a növést, — első évben 15 ujjnyit, második évben 5, harmadikban 3, negyedikben $1^1/_2$, és az ötödikben már csak $^1/_2$ ujjnyit nőnek; és ha a gazda már a jókori hágatással oda hat, hogy a csikó az egész tavasz és nyár nevelő levegője, zöld takarmánya és az év ezen szakaiban gyakrabban előforduló mozgás által felerősödve, az első telet minden baj nélkül könnyen kiállja: igy a csikó az első évi 15 ujjnyit egészen kinövi; ellenben az első évben elmaradt növés, az utóbbi években soha, ha a csikó téjben vajban fürösztetnék is, többé ki nem pótoltathatik; mert a természet törvénye már a második évben csak 5 ujjnyi, a későbbi években pedig még kevesebb növést szabott ki.

Ezeknél fogva a jókori hágatást ugy kell tekinteni, mint egyik hatalmas eszközt, mely a csikók első évi növését, tehát szépségét, és érzékét jó tartás mellett elősegiti.

Kinek dolgozó kanczája van, kettős hasznot lát a jókori hágatásból; mert azonkivül, hogy szép csikót nevelhet, kanczája ellés után a tavaszi munkát is könnyebben végezheti.

Mivel a jó csikó felnevelése csak annyi költségbe, fáradságba és időbe kerül, mint a roszé, már csak azért is ajánlani kell, hogy a gazdák a jó lótenyésztés alapfeltételén a fentebb indokolt jókori hágatáson kivül, teljesitsenek minden más egyéb számos további feltételt is arranézve, hogy jó csikót nyerjenek és jó lovat neveljenek; mert a rosz ló-nevelés bizonyos kárt és veszteséget okoz; és sem a hazának, sem az egyes ló-tenyésztőnek becsületet és nyereséget nem szerez.

Ezen jó lótenyésztési további feltételekről könyveket lehetne irni, reménylem hogy a debreczeni gazdasági tanintézet geniális igazgatója e tárgyban bő előadást fog tenni; ki a debreczeni polgári kör helyiségében folytonos müszavakból álló kifejezésekkel és mégis könnyen érthető előadásával, már eddig is sok gazdai helyes ismeretet csepegtetett az őt egész odaadással hallgató közönségbe. De nekem e helyen, azokkal, kik még nem ismerik, a hazai lótenyésztés előmozditása czéljából, csak a vázlatot van szándékom megismertetni, addig is, mig azt egész terjedelmében a fent tisztelt igazgató T o r m a i B é l a urtól előadatni halhatnánk.

A többek közt tehát, hogy jó csikót nyerjünk, arra kell törekedni, hogy a lovak párositása jól eszközöltessék.

A jó párositásnak legfontosabb feltétele, az anya-kancza és az apa-csődör helyes megválasztásában áll. Anya kanczának oly lovat alkalmazzunk, mely sem nem nagyon fiatal, sem nem nagyon öreg, és minden öröklő hiba nélküli, és ezenkivül erős, izmos jótest állásu és elegendő nagy legyen; mert az öröklő bajok, mint p. o. nagyon szük szügy, görbe, egymást fenő lábak, fekete, szürke hályog, és többnyire a csontbajok, stb. a csikók által annyokról rendesen átörököltetnek.

A apa-csődört, melylyel a gazda kanczáját párolni akarja, még nagyobb ovatossággal kell megválasztani.

Különösen azon kell igyekezni, hogy a kancza oly ménnel fedeztessék, mely nemcsak öröklött hibanélküli, hanem egyszersmind apjára és anyjára nézve, minden megkivántató jó tulajdonnal biró régi megszilárdult ló-családból (Constante Race) vette származását, mely családról el van ismerve, hogy azon megkivántató jó tulajdonokat a családot megalapitó régi szülőktől örökölte, és azokat nemzedékről nemzedékre mindig megtartotta, sőt még most is folyvást emelkedő tokély felé viszi.

Csak ily családból származott csődör ruházza át egész bizonysággal a maga jó tulajdonait a tőle származott ivadékra. Ugyanazért, ha jó csikót akarunk nyerni, az apacsődör megválasztásánál okos gazdának soha sem szabad csupán a külső forma által vezettetni magát, hanem fontolóra kell vennie, és meg kell győződnie különösen arról, vajon azon csődör, melylyel kanczáját párositni akarja, erő, tartósság, ügyesség jó hajlam és más megkivántató jó tulajdonokkal biró családból származott-é.

Sokszor a legszebb ló, melynek előnyei csak történetesek, s nem a leszármazás állandó nyereményei, igen csekély és értéktelen ivadékot hagy hátra, mivel belőle a legfőbb tenyésztulajdonság, az átörökitési képesség egészen hiányzik, ellenben egy kevésbé tekintélyes kinézésü mén, leszármazásával nyert biztos átörökitési tehetségénél fogva, a tenyésztésre nézve véghetetlen nagy hasznot hajtani képes.

A csődör-választásnál igen nagy okosság a czélt és p. o. a lovaglás, vagy teher hordás vagy mindenikre alkalmas minőséget stb. szem előtt tartani, mire a tenyésztendő csikót használni akarjuk, azaz ha hátas lovat akarunk, lovagló faj; ha teherhordó lovat, teherhordó faj, stb. csődörrel fedeztessük a kanczát, melynek magának is, — a mennyire lehet, illonek kell lenni az őt fedező ménhez; mert minden külön szolgálathoz más-más tulajdonokkal kell a lónak birnia.

Hogy a gazdának kellő ismerete legyen, milyen az alakja és egész testalkota, külön-külön a lovagló fajnak, s milyen a különböző többi szolgálatra való lovaknak? minden gazdának ajánlom a Bay Bertalan igen olcsóért megszerezhető s 1860-ik évben kiadott „Lókedvelőket érdeklő hasznos közlemények" czimü, s a hazai lótenyésztés előmozditásának nemes buzgalmával irt müvét, mely épen oly kitünő mü, mint e lapokban a mult évben a „jó ló tenyésztésmódjáról" irt koszoruzott munkája. — Valamint ez, ugy az is méltó a megszerzésre és olvasgatásra, s olvasás után a gyakorlatban foganatositásra. Nagy hasznát venné ezen munkának a gazdaközönség azért is, mert ebből könnyen megismerkedhetnék azon a jó lótenyésztésre annyira fontos szabályokkal, melyek megtanitnak bennünket, miképen kell a csikókkal bánni első évökben, különösen pedig elválasztásuk után két éves korukig, hogy azokból a szó teljes értelmében jó, szép és nagy értékü lovak legyenek. Magára a derék szerzőre nézve, ki legelsőben vállalkozott ily nemben a köznép által is igen könnyen megérthető, eredeti magyar munkát sajtó alá bocsátani és jó ló tenyésztési bő ismereteit nemeskeblüleg magyar honfi társaival közleni, azt mondom, hogy a hazai lótenyésztés irányában a legnagyobb hasznot vélem tenni, ha a helybeli lótenyésztési bizottmányt ez alkalommal felkérem arra, hogy őt tagjai közzé megnyerni minél előbb igyekezzék.

(Folytatása következik.)

*) Czikkiró, a debreczeni gazdasági egylet választmányának, s a lótenyésztési bizottmányuak tagja- s tőle min. szakértőtől örömmel veszszük e czikket. Szerk.

(e) D e b r e c z e n, febr. 21-iki alsó és felső árak. 1 mérő buza 4.50,—4.80. 1 m. kétszeres 3.60.—4.—, 1 m. rozs 3.10,—3.20 1 m. árpa 1.80,—2.—, 1 m. zab 2.—2.15, 1 m. tengeri 2.—2.25, 1 m. köles 2.20,—2.40, 1 mérő köles kása 4.60, 1 zsák burgonya 1.20, 1 mázsa szalonna 27.—, 29.—, a nehéz 30.—, 1 m. háj 30.—, 32 frt. A baromvásár nagy és élénk volt- szarvasmarha, ugy ló nagy kelendőségre talált.

Az idő folytonosan szelid enyhe és napfényes.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről febr. 22-ről.

Arany . . . 5 frt 82 kr. | Ezüst . . 121 frt 30 kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLAH KAROLY.

HIRDETÉSEK.

Pakoló papir mázsaszámra

eladó:

Értesitést ad e lapok k i a d ó h i v a t a l a. 68 1—2

Hirdetmény.

Néhai Zichermann Mária Kövesdi Benőné hagyatékához tartozó ingóságok, szobabutorok ágy és ruhanemüek, konyhabeli eszközök, f. évi február 27-ik d. e. 9 órakor és folytatva d. u. 3 órakor tartandó birói árverésen a piacz-utczai 2135 számu háznál elfognak adatni.

Debreczen, 1871. február 22.

SZabó Imre

69 1—3 tvszéki tanácsnok.

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város tulajdonához tartozó, a fő piaczon levő katonai fő helyőrségi helyiség, mely áll három szobából, a városi tanácsnak $^{1122}/_{871}$ sz. a kelt határozata folytán **a f. év martzius 15-én d. e. 9 órakor** a városi számvevő hivatalnál megtartandó nyilvános árverés utján, az addig is ugyanott megtekinthető előleges feltételek alatt 1871. april 1-sö napjától egy évre bérbe adatik.

Debreczen, 1871. február 21-én

Poroszlay László

67 1—3 tanácsnok.

Hirdetés

Néhai Zakar János hagyatékához tartozó ingóságok szobabeli butorok, kamarai eszközök, folyó februárius hó 24-kén d. u. 2 órakor, s folytatva február 25-én d. e. 9 órakor tartandó birói árverésen, a hatvan-utczai 1523-ik szám alatti háznál, elfognak adatni.

Debreczen, 1871. február hó 18.

Mészáros József mk

65 3—3 tanácsnok.

A DEBRECZENI

IPAR ÉS KERESKEDELMI BANK

t. cz. részvényesei, azon megjegyzéssel hivatnak meg a f. évi **Martius** hó 12-én dél előtt 9 órakor Debreczenben a városház kis-tanács termében tartandó rendes

közgyülésbe,

hogy a kik abban részt venni akarnak, azok az alapszabályok 30 31 és 32 §§ sa értelmében 8 nappal a közgyülés előtt, és igy legkésőbb f. é **Martius** 4 éig részvényeiket a társulat pénztáránál, az onnan nyerendő téritvény és belépti jegy mellett letenni sziveskedjenek.

Tárgyak.

1. az üzlet eredményéről előterjesztendő évi jelenés
2. a zárszámlának a számvizsgáló bizottmány jelentésével együtt előterjesztése.
3. Az osztalék meghatározása
4. a három tagból álló számvizsgáló bizottság megválasztása.

Debreczen, 1871. február 1-én.

27 2—2 **Az igazgatóság.**

Debreczen 1871. Nyomatja Telegdi L. betüvel Szőllősy M. (Széchenyi-utcza 1814. sz. a.)